

типом розвитку, при умови створення для цього сприятливих умов общими зусиллями держави та підприємців.

МІСЦЕ ТА РОЛЬ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У ЗАГАЛЬНІЙ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ

Яворська Ж.Б., Європейський університет, м. Львів

Сучасні економічні реалії створюють для більшості підприємств середовище високої конкуренції, яке вимагає від них спроможності створювати конкурентоздатну продукцію. Якісна, конкурентоспроможна продукція створюється завдяки впровадженню новацій – суттєво нових методів і засобів здійснення виробничої та підприємницької діяльності.

Незважаючи на вирішення багатьох теоретичних і прикладних задач, що знайшли своє відображення у працях таких відомих вчених, як П.Друкер, С.Д.Ільєнкова, Б.Данилишин, М.І.Долішній питання планування та здійснення інноваційної діяльності промислових підприємств вимагають уточнення, подальшого дослідження і розвитку.

Інновація у практиці підприємницької діяльності відображає процес перетворення потенційного НТП у реальний, втілений у готові продукти та технології, тобто новація перетворюється на товар і виступає як об'єкт на ринку. Метою інноваційної політики є збільшення внеску науки і техніки у розвиток економіки країни, забезпечення програмних перетворень у галузях матеріального виробництва, підвищення конкурентоспроможності національної продукції на світовому ринку, забезпечення функцій безпеки держави, покращення економічної ситуації, підвищення життєвого рівня народу, а також створення умов для подальшого розвитку наукових напрямів і підвищення рівня вітчизняної науки. Тому основним завданням державних органів є визначення мети інноваційної політики, основних принципів її здійснення, а також механізми реалізації. Вона повинна впливати з основної мети розвитку економіки, суспільства і своїми напрямками діяльності сприяти її здійсненню.

Закон України «Про інноваційну діяльність» (2002р.) визначає правові, економічні та організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, встановлює форми стимулювання державного регулювання інноваційних процесів і спрямований на підтримку розвитку економіки України інноваційним шляхом.

Одним з реальних кроків на шляху створення інноваційної моделі розвитку – це побудова національної інноваційної системи як мережі інноваційних структур : технопарків, технополісів, бізнес – інкубаторів, інноваційних центрів. Дієва інноваційна інфраструктура визначає темпи розвитку економіки країни і зростання добробуту населення, особливо на регіональному рівні.

Українська статистика свідчить про нерівномірне розміщення інноваційної інфраструктури на регіональному рівні. Далеко не всі регіони

використовують свої ресурси та можливості щодо формування інноваційного потенціалу. Так, у Києві та Київській області діють 12 бізнес – інкубаторів, в Одеській області – 9, натомість відкритий при Національному університеті «Львівська політехніка» бізнес – інкубатор припинив свою роботу. Шість з вісьми технопарків належать до території Київського регіону.

В Україні сьогодні посилюється залежність виробництва від наукових знань, технологій і потреб ринку, взаємодія між науковими установами та підприємницьким сектором. Зовнішнім середовищем щодо інновацій є ринок, споживачі та конкуренти, законодавчі, політичні та громадські організації, постачальники, фінансові організації та джерела людських ресурсів. Тому питаннями генерації ідей, обміну досвідом і розробкою наукових та практичних підходів до стратегії і тактики інноваційної діяльності доцільно займатися вищим навчальним закладам, науковим організаціям, бізнесовим структурам, які можуть інтегруватися у відповідні міжнародні структури, або міжнародним науково – творчим колективам.

ФОРМИРОВАНИЕ НАУЧНЫХ ОСНОВ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ГОРНОДОБЫВАЮЩИХ ПРЕДПРИЯТИЙ НА ПРИНЦИПАХ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ

Жозе Мануэль Пауло, ООО «Катока», Лунда – Сул, Сауримо, Ангола

В настоящее время перед предприятиями по добыче алмазов в Анголе возникла проблема разработки стратегии дальнейшей деятельности в связи с истощением запасов. При этом, согласно концепциям устойчивого развития и социальной ответственности бизнеса стратегическими приоритетами дальнейшего функционирования алмазодобывающих предприятий должны стать не только достижение определенного уровня рентабельности, но и восстановление экологической среды, нарушенной из-за долговременного ведения горных работ, а также налаживание социальной инфраструктуры и поддержание нормальных стандартов качества жизни людей на прилегающих к предприятию территориях. Поэтому формирование научных основ деятельности горнодобывающих предприятий на принципах устойчивого развития является актуальной темой для исследования.

Следует отметить, что отдельным составляющим устойчивого развития горнодобывающих предприятий уделено достаточно внимания со стороны ученых, руководителей и представителей власти. В экономической плоскости для предприятий, добывающих алмазы, на уровне правительства Анголы разработаны механизмы международного кооперативного инвестирования данной отрасли с точки зрения оптимальных выгод для всех участников. В экологической плоскости известен ряд научных работ, посвященных вопросам экологизации горной промышленности. В последние годы существенное влияние на деятельность алмазодобывающих предприятий Анголы оказывают вопросы социальной ответственности. Так, в период кризиса 2008 года, когда